

49

quotidie facis. Quanti illud porro aestimare ^{meo} oporteat, quod
in saecula iturus autor itineris me, id est immortalitatis
tuae comitem adsciscis, quamquam exprimere uti par est
nequeo, intelligere me, ut aequum est, credo. Enimvero sic
agi mecum statuo, ut qui marcor in glorio nomine nostro, gravi
incumbat contagio tui non obscure arceatur vel exigatur
dum tanquam odoratae pellis attactu, murescere lacrimas
sive meas prohibes, ut spes sit etiam boni olim odoris apud
posteritatem faves: jamque ubi tuo sale condimentum
hauriat, exiguum ^{est} istud vitae meae, et quod victurum
polliceris, cum non ero. Umbra utique non obscuri
nominis, quod coarctum tuo recensebitur, documento
tam illustri ut dignoscamus, et amici fuisse. Pilleud
simus, patere Heros, quamdiu futuri sumus, nec si
quando in me deprehenderis, quamobrem te poenitere
hujus vinculi deceat, detudi mesine, ex nobili possessione
in quam solus me immisit favor tuus, sola humanitas
tolerat. Vale Hagae Com. 4. Nov. Martii MDCCXXXII.

Rossio.

Vir Amplissime.

(151)

Clarissimi Bartolae, atque, ut confito, charissimi, in Reip.
illo literario consulatu collegae tui casus, quantum peris
me afflicerit, par dicendo non sum. Rogatum
vero te venio, ut quo loco in praesentia res ejus sint, quae
Medicorum de gravi valetudine sententia, quae prognosia,
indicare ne graueris, *iva xāyiv bēpūxū*, si quid luciti
internalli superesse nunciaveris, quo rediturum sibi,
saeculo et amicis nobile ingenium sperare liceat. Poteram
hac de re alij molestus esse in magna Urbe, quae me
inter peregrinos non censet, sed cum ipsius agri interesse
judicarem, ne, vel inquirendo *περὸ οὐραῖς*, ut vouemus
calamitatis rumor increbresceret, occurristi solus, apud
quem, citra communis amici praesudicium, licet
curioso esse. Ignosce Vir summe et me ama. et
Vale. Hag: Com. 5. Id. Mart. MDCCXXXII.

Bartolo.

Clarissime Bartolae

(152)

Si quantum peris delectatus sim literarum tuarum posthinc
aperte si significem, scias eadem opera quam ad animam
renocaverim obortam illam sinistro casu molestissi-
mam valetudinem; quod cum nescire te praestet, quam
ut